

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Vana Gloria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

men facit prius ea, quæ dilatatione nõ recipiunt, vel quæ necessario præcedit inventarium, vt perferatio substantiæ hereditariæ, vel ea, quæ nullo modo possunt obesse pupillo, sed bene prodesse, non præsumitur in dolo: secundum Bar. supra. Modus autem faciendi inventarium habetur c. de admittut. l. tutores. & de quibus debet fieri, in d. l. tutores.

MATER filij tutelam perdit, vel si incontinenter viuat, vel si ad secundas nuptias transeat: see. Pan. in c. vxoratus de cõuer. coniu. de quo est gl. quã sequitur Bal. in auth. matri, & auiz. c. quam. mu. tu. of. fun. po.

VAGATIO.

Vagatio mentis ex propositio in orationis peccatum est. & tollit fructum orationis secundum Th. secunda secunda. q. 83. a. 1. & est filia aciditæ. Quando autem peccatur vagando in officio, supra, Hor. §. 19. contra quod dicit Aug. Psalmis & hymnis cum oratis Deũ, hoc versetur in corde, quod profertur in ore.

VANAGLORIA.

Vana gloria, supra, Gloria mundana per totum.

VASASACRA.

Vasa sacra munda seruari debent, & solum a factis hominibus tractari. de custod. eueh. c. 1. & facta inutilia vel consumpta vetustate debent comburi, & corũ cineres in loco honesto, ne cõculcentur, reponi. c. altaris. de cõsecr. d. 1. & c. in sancta. de re. do. c. ad hæc. Quomodo, & quando est mortale peccatũ tenere immunda huiusmodi, supr. Corporale, §. 1. à quo possunt consecrari, supra, Consecratio, §. 1. 2. & quàm graue delinquit ministri in huiusmodi negligentes.

VECTIGAL.

Vectigal, supra, Gabella, per totum.

VENATIO.

Venatio triplex, vna hominũ oppressiua, quæ semper prohibetur. d. 6. c. non est. §. is itaque. in fin. Alia arenaria cũ bestia dentata, quæ similiter prohibetur. c. qui venatoribus.

d. 86. Alia est quæ exercetur in cæpis & syluis, capiendõ animalia, quæ nullius particularis personæ sunt, & hæc licita est secundũ se, quia naturaliter dominium animalium est homini datũ. Contingit tamẽ per accidens esse peccatũ multis modis. Primõ, quando venatio fit cum damno proximi, vel in persona, vel in rebus, vt quia venator exponit se periculo occidendi, vel vulnerandi proximũ ex incautela, vel destruit segetes, semina, vineas, vel huiusmodi: & tunc iudica mortale, vel veniale, secundum qualitatẽ actus, vel periculi, cui se exponit, & ultra peccatũ tenetur de damno per eum illato, vel eius occasione. Secundõ, si sunt personæ, quibus venatio est prohibita, vt clerici. c. in omnibus, de cle. v. si se in hoc exerceant. Et cõstitutis in sacris pena suspitionis imponenda statuitur. ibid. c. Episcopum.

ALIQVI intelligunt, quod nõ interdicitur nisi venatio clamosa, si autem nõ sit cum clamoribus, licet etiã monachis, & aliis: & tẽdere reia, & laqueos silenter. An autem tales mortaliter delinquant faciendõ cõtra canonem, tenco quod non, quando nõ faciunt in contemptum, nec in scandalum, quia non est præceptum antonomice, nec de materia necessaria. Si tamen essent moniti, & nollent desistere, non excusarem eos à mortali, quia viderentur contemnere. Episcopis autem omninõ prohibitum est. c. 1. dist. 33. Pan. tamen in c. 1. de cle. ven. dicit quod aliquando etiam licet episcopo, sed raro, non causa voluptatis, sed necessitatis: vt si faciat ad exercitiũ, vel appetitum prouocandũ, & huiusmodi. Et sine scandalo: licet Pif. dicat omninõ prohibitum.

TERTIO est peccatum mortale, quãdo diebus festiuis fit, taliter quod omittuntur diuina necessaria ad salutẽ, vt missa, & alia, ad quæ quis tenetur ex præcepto, vel si impediunt alios, ne possint audire: In aliis autem diuinis communiter est veniale, vel nullum: quia ad hæc nõ tenemur. Quatidõ, ex nimio affectu, qui tantus potest esse,